

[Undervisningsministeren]

de resterende ca. 50 kommuner, at de ikke får dette tilbud.

Vi har jo netop haft børnehaveklasser først som en forsøgsordning, senere som en frivillig ordning og finder altså nu tiden inde til, at landets børn skal ligestilles derved, at det også skal pålægges de sidste 50 kommuner at etablere disse børnehaveklasser.

Fru Ebba Strange sagde, at der var en lang række uløste problemer i forbindelse med dette. Jeg tror ikke, at fru Ebba Strange og jeg er meget uenige om en række af de problemer, der kan påpeges, men når fru Ebba Strange her i sidste omgang siger, at alternativet til skolepasningsordningerne eksisterer, må jeg sige: ja, det gør det i teorien og på papiret, idet kommunerne over den sociale lovgivning kan opføre de institutioner, der skal opfylde det behov, vi her taler om. Men sagen er den, at i de år, kommunerne har haft denne mulighed over bistanndsloven, er der opført 12.000 pladser til 240.000 børn. Derfor er det ikke reelt at stå her og sige, at muligheden ligger der, når vi ved, den ikke er blevet udnyttet. Det, som er vores opgave, er at sikre en mulighed for pasning og ordentligt ophold for disse børn, så de bl. a. også kan tage imod børnehavetilbudet. Der siger man altså, det kan løses over sociallovgivningen, skønt man ved, det er uløst på, jeg ved ikke hvad år nu.

Jeg synes altså ikke, det er en helt rimelig måde at argumentere på, for selv om det på papiret er rigtigt, svarer det ikke til den praktiske virkelighed, forældre til børn i disse aldersgrupper står i.

Hr. Ole Vig Jensen gav udtryk for, at børnehaveklasserne var en reel mulighed for alle børn. Dertil må jeg sige igen: ja, det er det på papiret; vi giver alle landets børn mulighed for at komme i børnehaveklasse, men jeg må føje til: nej, det er der ikke nogen reel mulighed for; vi ved, en række børn ikke vil kunne tage imod det, synes vel de fleste af os her i salen, virkelig gode tilbud, der ligger i en børnehaveklasse, fordi forældrene ikke ved, hvad de skal stille op med disse børn ud over de tre timer, de skal opholde sig dér.

Det er på den baggrund, at jeg, skønt jeg er vidende om de problemer, som jeg aldrig har lagt skjul på at også jeg kunne se i skolefritidsordningen, må beklage, at disse ordninger er gledet ud af lovforslaget. Jeg tror, de havde forstærket værdien af det tilbud, vi

giver børnene og deres forældre, men jeg har naturligvis måttet tage til efterretning og tilslutte mig de ændringsforslag, som kom fra udvalget.

(Kort bemærkning).

Gerda Møller (KF):

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad der er meningen med, at kommunerne har selvbestemmelsesret. Gav man ikke kommunerne denne selvbestemmelsesret, for at kommunerne på de forskellige områder selv kunne lægge deres niveau i forhold til deres indtægtsmuligheder?

Hvis endelig ministeren vil påtvinge kommunerne noget i denne sag, må det da være meget nemmere at sænke indgangsalderen for skolen: sæt den et halvt eller et helt år ned, så har ministeren jo opnået det, hun gerne vil! Hun skal ikke komme og påtvinge kommunerne noget, når de har en selvbestemmelsesret, vi selv har givet dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2-5, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 6, § 2, således ændret, og ændringsforslag nr. 1 angående titlen

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven m. v. (Behandling af borgerlige sager m. v.).

(Lovforslag nr. L 89. Fremsat 29/11 78. Første behandling 12/12 78. Betænkning 17/5 79).